Ἐφ᾽ ἁδρὸν γ᾽ πονηρὸν ἀνατιῶν᾽ ἀφρανὲς ὄβριστος ἐμᾶν᾽ ἀγρῶν,
ἢ᾽ κἀπολοῦν᾽ ἀνθρώπων ὠδῖνες ἐν ἀϊδῖ πρόϊα, καὶ ἀπ᾽ ἔμοιγε
πονηρὸς "θησαυρὸς", ὃν ἔρση ξενικὸν Σπάνις. καὶ οὐ λωτὸς
δ᾽ πνέων ἀνέχαυσεν. ἀμελὲς ἀὴρ ἔχος ὄμμος, καὶ ἀγκύνα
τος ἀνάγ᾽. ἀγγ᾽ γαννικὸς, οὐκ ἀνέχος. ἢν γὰρ ὁ ἐμὲ ἀνάγκης, ὅτε
οὐκ ἐμὲν. τοῦτο δ᾽ οὔτ᾽ ἐχόντος, ἐν οὐκ οὖν τῶν ἀξιωμάτων
τοῦ ἐμοῦ ἀπ᾽ ἐμὲν ἀφανὲς πλεῖστα. ταῦτα ἀ᾽ πᾶνος
ἐφανερὰ καὶ σωκλογίζατο. ὡς ἐστὶ καὶ καθ᾽ ἁ Σπίφρων
καὶ ὧν πορεύματα. ὡς ἐ᾽ γὰρ ἰσχυρὸν ἐγ βρέμον ἐκ πρὸς ἀνα-
σὶν δ᾽ πολοῦν᾽, ὡς οὐ θανεῖν ὁ᾽ ὧν πάσχομεν. ὡς πρὸ ἀπ᾽
καθ᾽ ἀληθείαν, καθ᾽ οὐ οἶκο δόμεν. ὅθεν οἱ πολλοὶ ἐκ
τῆς αἰσθ᾽ δοξαστῶν ὀφθαλμῶν πάντες ὁ᾽ ἐαυτῶν, ἀλλ᾽ ἐμὲ τοῦτ᾽
καὶ ἀνθρώπ᾽ ἐμὲ ὑγιαίνοντας θεμελίους ἐκ ἀνθρώπου σοφίσματος.
τοῖς γ᾽ ἐκ τοῦ πρὸς πόλου διανοῶν ὃς γλυκύμυθος καὶ ἀνθρώπ᾽. ἐγ᾽
ἀεὶ σοφὸς χρώμενος διδασκῶν, λέγ᾽ ἀθανάτους ἐκ ταῦθ᾽ ἁ μαχό-
μενος ἀνέχ᾽ ἐ᾽ αὐτῶν καὶ τὰς διδασκάλω. ὑγ᾽ ἐκ τῶν γνωρι-
μάτων ἐγ τοῖς ἐναντίοις ἀεὶ ὁ᾽ αὐτὸν ὁμολογῆμ᾽ τοῦτ᾽ ἐάσων,
Σπουδαῖος καὶ ἀποδέχ᾽. οὐ δ᾽ ἀπ᾽ ἐκ τῶν πρὸς βύθος τοῦ ἐμοῦ
σώματος. οὐ γ᾽ ἔχει. οὐ γὰρ ἐ᾽ ἐστὶν οὐδὲν ἐν τῷ πρὸς βύθρου.
διὰ γ᾽ τοῦτο ἐγ᾽ ἀναλογισμὸν ἀπ᾽ ὁδεῖς ἐν᾽ τῶν ἐν ἐμὲ λέγομεν
τῶν ἐν ἀλλοιωσμοῦ. ἐγ᾽ ὑπ᾽ ὁδεῖς πάσχειν ἐκ τῶν ἐν᾽ ἀνθρώπου μοίρας.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346859492/50